

In Memoriam Paus Franciscus: verdriet en dankbaarheid.

Het was ontroerend om te zien: een broze en kwetsbare paus die, zo blijkt achteraf, op eerste paasdag voor het laatst de zegen Urbi et Orbi heeft uitgesproken. Even later werd hij rondgereden op het Sint Pietersplein waar vele mensen zich hadden verzameld om Pasen te vieren. Dat was de plek waar hij het liefst was: tussen de mensen. Als paus heeft hij vele en vele mensen mogen ontmoeten: van allerlei geloofsrichtingen en culturen, zonder onderscheid. Voor de paus was iedereen in de eerste plaats mens.

We hebben een herder verloren. Natuurlijk zagen we het een beetje aankomen, maar de klap was groot, althans dat hoor en zie ik in de media. Ook in onze parochie en haar geloofsgemeenschappen is er verdriet. Velen van ons hadden een enorme waardering voor zijn inspiratie en wijze van voorgaan. De kerk moet geen praatkerk zijn, maar een biddende en luisterende kerk, zo wist hij ons voor te houden en voor te leven. Luisteren naar elkaar en luisteren naar de Stem van de Heilige Geest.

We zullen paus Franciscus node missen, ook in ons parochieleven, want hij was als paus en als priester, als voorganger een enorme inspiratie als het gaat om bijvoorbeeld de omgang met de schepping. Zijn encycliek Laudato Si heeft velen geraakt, bemoedigd en geboeid om anders met het leven in de meest brede zin van het woord om te gaan. Zo is er veel meer dat deze dagen ook in de media aan ons voorbij zal komen. Zijn gedachtengoed, geleefd en beleefd vanuit het evangelie van Jezus Christus is verweven met velen van ons, en dat zal zeker blijven.

Paus Franciscus was een pelgrim van Hoop. Hij had een groot hart voor de zwakkeren. Hij riep meermalen op tot vrede. Hij leefde intens mee met mensen die verscheurd werden door het verdriet van de oorlog en de grote gevolgen. In een wereld waar zoveel onrust en ellende kan zijn sprak hij vol overgave over de vreugde van het evangelie: we hebben een blijde boodschap en we mogen elkaar als christenen bemoedigen en hoop geven, overal en altijd. Vandaar ook het thema van het heilig jaar: pelgrims van hoop. Dat zijn en blijven we ondanks het sterven van de paus. Ook in onze Heilige Familieparochie: laten we als pelgrims van hoop elkaar blijven bemoedigen en laten openbloeien.

In de doordeweekse vieringen en in die van het komend weekend zal in onze kerken zeker worden stilgestaan bij het overlijden van paus Franciscus. Ik heb begrepen dat in enkele dagkapellen kaarsen kunnen worden aangestoken bij een foto van de paus, of op een andere manier.

Als parochie willen we aanstaande vrijdag in het bijzonder stilstaan bij het overlijden van de paus. Vrijdagochtend is er de gebruikelijke eucharistieviering in de St. Theresiakerk van Maarn, om 9.30 uur.

In de avond, om 19.00 uur, zal er een speciale vesperviering zijn in de St. Catharinakerk van Barneveld.

Wij hopen dat u dit in uw eigen gemeenschap kenbaar kunt maken. Iedereen is van harte uitgenodigd.

Moge paus Franciscus leven in de vreugde en de vrede van de Heer! En daarom durf ik te besluiten met de wens die juist deze dagen klinkt: voor de paus en voor ons allemaal: een Zalig Pasen!

Met hartelijke groet, namens pastoraal team en parochiebestuur,
pastoor Harrold Zemann